

મુખરેલાના સંતાપ અને

ફેશનની ફેગેલી.

Reg

દીપત ૦-૧-૬

૨૫૭૦૪

વાપરો !

વાપરો !

પુશ્યોદાર ધુપેલ

આ તેલથી માથાના દુખાવાને નરમ પાડે છે અને મગજને શાન્તી આપી મગજ શક્તીને વધારે છે અને વાળ નના હોય અને ન વધતા હોય તો વધારી નરમ અને મુંવાળા બનાવે છે. અમારું આંખ જાનું તેલ વાપરી ખાત્રી કરો જરૂર એક વખત ખરીદી ખાત્રી કરવા ખાસ મક્કામાલુ છે.

શાક નાઉનચંદ છગનેલાલ,

૬. લેનવાલા બ્રીડીંગ સ્ટેશન સામે મુરત.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૭૫૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૩૬ રેલાતો સંતાપ

વિષય ૮ - : ૧૨૧

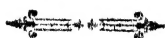

સુધરેલાનો સંતાપ

—અને—

ફેશનની ફજેતી.

ભાગ ૧ લો.

સંવત્ ૩૨૧ છપાવનાર,
નાહનચંદ છગનલાલ શાહ,
તાસવાલા બીહારી રેશન-ધુરત.

સંવત ૧૯૭૯ સને ૧૯૨૩
પ્રત ૫૦૦૦ આવૃત્તી ૩ છ.

ધુરત, ખરાનપુરી લાગેળ ભાઈવાળી
પેળમાં આવેલા શ્રી “અંબીકા વીજ્ય”
ગ્રંથીન પ્રેસમાં દરજોવનદાસ
દરજીશનદાસે છાપ્યું.

કીંમત ૦-૧-૬

—સુધરેલનો સંતાપ મેને દેશનની કબેલી—

૬૭ દેશ ને એ રો છો? સમજ

૧૧

—આત્મ આપણા
૧૯૩૬
સુધરેલનો સંતાપ
૭-૬-૩૬

દેશન તણા શાંતન મહી , નખ્ય વસ્તુ આટલી
ચીરટ, બીડી. ને વળી હટત સાથે આટલી
ભયમાં ભુઓ જ-મ.ગરમ ને પાનની પીચકારીઓ
કપડાં અને લાતાં વળી ને, જાંખમાં ચરમા થયાં
છે કોટ પશુ નહું રાંકડે, વળી સ્ત્રીક કરમાં છે ધરી
ખીરસા મંદાં ધડીનન જો તે વળી સાપસુ છે ભપકો કરી
છે ભાખરા પશુ રાંકડી ના કોઇએ તેને કળી
ટોપી બીચારી રાંકડી ને ઢગ તે, આજે ગણી
ધંજલીશ તણે આં હા ને આજે વધ્યો છે કહું ઘણો
વિચાર રાખીને નખ્યમા પ્યન તમ પ્રીતે ધરો
ઉત્તમ ગણાતી એજ કેળવણી તણાં ફળ થાય છે
દેશન મુધારે હિંદમાંને. ધન માવાઈ નય છે

ગાયન રહ્યું.

એક સદ ગૃહસ્થની દરેણી જાતક કથની.

(રાગ કંઠરાણી.)

સુધારાની મળા ન્યારો, જમાને જાય છે સદે ;
જુઓને આ દશા યારો, અમારી અમ જામન છે.
જુઓ મુંબઈ તણી નારી, જતવે દેગ ને નારી.
દેર થઈ રાયની રાણી, અમારી આમ જામત છે.
દયાળુ મા અને બાપે, લગન તો માહરાં મીયાં
હિસાબો તેહના અપુ, અમારી આમ જામત છે.
હતી અમ દેશની અંદર, અમારી અમ જામત છે.
અમે અમ પાસ બોલાવી અમારી અમ જામત છે.
કરું કોઈ જાતનો એ ડંર, નથી ને ધ્યાનમાં લેતી.
પૂરે તે થઈને મદમાતી, અમારી આમ જામત છે.
બધાંએ ઘર તણાં કામો, અમે અમ હસ્તથી કરતાં.
દુઃખી છે અંદગી મારી, અમારી આમ જામત છે.
બડું મમ હસ્તથી પાણી પછીથી ઉઠતી રાણી.
ચલાવે છે હુકમ શાણી, અમારી આમ જામત છે.
ઠરી જાતણ પછી ઘરમાં, પદમણી પાટલે બેસે.
પછીથી ચાહ તે માગે, અમારી આમ જામત છે.

ઘરે વાસણ બધાં માંબુ, રસોઈ હાથથી રાંધુ
 કરે લોજન પછી પત્ની, અમારી આમ બાબત છે
 કરી પત્ની તણી સેવા, દશે તો નોકરી બાંધું
 પુરાં પરતાં ત્યાં થાવું, અમારી આમ બાબત છે
 બધા આ કપ્ટને લીધે, દુઃખી મમ હંદગી થાતી
 બધું મરવું અરે એથી અમારી આમ બાબત છે.
 મજા મુંબઈ તણી ભેતાં, બધાં ફેશન મટી પડતા
 પછી પરતારને રડતા, અમારી આમ બાબત છે
 પગાર પચીસ તો આવે, પ્રીયા પાંત્રીસ ખરચાવે
 દયા દિલમાં નહિ લાવે, અમારી આમ બાબત છે
 બતાવે દમ ઘણો નારી, ચલાવે છે હુકમ શાણી
 ફરે નીત્ય બાબમાં રાણી, અમારી આમ બાબત છે
 મંગાવે અવ નવી રીજો, અમારે લાવવી કયાંથી
 નથી પેદાસ કંઈ ભેતી, અમારી આમ બાબત છે
 ઘરેણાં નવનવા માંગે, વખત પર હાડકાં ભાંગે
 કહે શું કામ પરણ્યાતા, અમારી આમ બાબત છે
 ફરે નીત્ય નવનવું થાયે, રહું હું ઘેર જ્યાં સુધી
 કહે કણકા ખરા ખોટા, અમારે આમ બાબત છે
 પથારીમાં પડી રહેતી, મીઠાઈ મેજથી ખાતી
 દુઃખી મમ હંદગી થાતી, અમારી આમ બાબત છે

અરે નીચ બીલ વેદોનાં, છતાં સાજી નથી આવી
 ચલાવે હોંગ બહુ ખોટા, અમારી આમ બાબત છે
 બહીલી હાથથી કરતી, તમાવી નાન પસ માલ
 કહો બીલ કયાં ધરી ભરવું અમારી આમ બાબત છે
 પથારી મેમથી કરવી....પ્રાંચાની હાજરી ભરવી
 નથી નવરાસ પછ પજની, અમારી આમ બાબત છે
 ગુમાવી દેશની મુડી....અહીં પરદેશમાં આવી
 છતાં ખુશ ના થઈ નારી, અમારી આમ બાબત છે
 હતી જમ દેશની અંદર બધા એ કામ ત્યાં કરતી;
 નથી અહીં કામથી કરતી, અમારી આમ બાબત છે
 પતિનું લોહી પીવાહું; તજી દેને તમે બેના
 સ્થિતી સ્વામી તણી જોતાં, ખોટાં શાને કરે દેહો.
 પવિત્રા હીલમાં વસીને, રહેને હું કહું બેના
 મુખે શૌ પ્રાપ્ત કહું ઘાશે, જરૂર માનો તમે બેના

આચન ૩ જી.

પાંદાનો વિલાય.

નારી વીના ઘેર તાજુરે, સદાએ મારે નારી વીના ઘેર વાજુ
 એ તો હીપક છતાં અંધારે. સદાએ મારે
 જઈ કુશ પર બેસુ રૂપાળો સમાજો દેખુ

રહું આંધાર નારી સાડું સાડું રે સદાયે મારે
 સવારે રહું છું જ્યારે, ઘણું મહે છે હાથે મારે
 રહું છું નારી સાડું સાડું રે સદાયે મારે
 ખાણી જીવું છું સાથે નિ કોઈ આવે સાથે
 જગના ઉત્તર મમ ખાડું ખાડું રે સદાયે મારે
 પ્રભુ તમે હો કૃપાળુ જાંઠ મેછું જાંગો મારું
 નીંદ પરવા ધડું ધડું રે સદાયે મારે
 એવી યાચના કરતો કરતો કરતો, ઘરમાં જઈને હું સુલો.
 આત્મ નિદ્રાને રજાનું જાણું રે સદાયે મારે
 જાનીયો મારા અભ્યાસ પરજાવાને બેસી લાંબા
 ગોર શ્રીકૃષ્ણ મને આપ્યું આપ્યું રે સદાયે મારે
 જાવળીને જોઈ નીલા શીંગપુરીને લજ્યા કીધા
 વરથોડા ફરવા ધાડું ધાડું રે સદાયે મારે
 ખુશિયો લાંબા તાંજા રજાકના મુરતી વાળ
 થોડાને હું સજીવ્યારે સદાયે મારે
 બનું દર્જ સુંદર અલબેલો વરદાટો ફરવા નીકળેલો
 આંધર નનસુઓ ધાડું ધાડું રે સદાયે મારે
 કુમકુમ પત્ર લખવા માટે વીમારજ કીધો રાતે
 હોરો હું લખવા ધાડું ધાડું રે સદાયે મારે

આપનું જ શું.
પામાનો સંદેશ.

—હરિગીત—

પ્રીતમ વશ્યા પરદેશમાં પત્ની નીસાસા નાંખતી
રસથી ભરેલાં પ્રેમ પાત્રો નિત નિત પડવતી
બહાલાં કહેલો વાચકો વીત્યો હવે જડ આવજો
પ્રિય પ્રેમ પ્યામી પત્ની માટે પીન વસ્તુ લાવજો
વાંચી પ્રિયાનો પત્ર ગૃહ બવાને તન મન તે થયો
પ્રેમાળ પત્ની ધાજ પ્રેમ નીશાની લેવાને ગયો
હેત ખરીયો હાર લીમનો પ્રિયાને આપવા
કંકણ લીધાં વળી હેમનાં રમ પેલીને રીઝાવવા
ઉમંગ બુદ્ધે બુદ્ધતો પતી આવી પોર્યો નિજ થકે
કહો સ્વામી શું લાગ્યા બવાયો કામની પિયુને કહે
પેટી ઉઘાડી સ્વામીએ તે લોટ પ્રીતે આપવા
સોંદર્યને ખીલાવવા રામા રસી રી રાવવા
એક બધું આ હેમનું મનમાં અતિ મુજાય છે
નીરખી નવાં આ ભુપણે વીલમાં કંઈ કંઈ ઘાય છે
ઘોડી પળે તે સ્તબ્ધ થઈ આંસુ હવે તે પાડતી
ગાલ્યા વીના રામા વળી રીસાઈને થી આલતી
ભાંગો પડ્યો સ્વામી ખીચારો પ્રેમલ પુંછા ગયો

માને મનાવી માનુની ત્યારે ઘણો રાજ થયો
 બોલ્યો કહો પ્યારી તમે મીસાઈ શું ચાલ્યા બધાં
 શું હેતને ઓછું કરી દીલથી તમે ન્યાસં બધાં
 સ્વામી તણાં વચનો ગુણી વામા ઘણી હરખાય છે
 પ્યારા મને સાડી તણું દીલમાં બહુ મન થાય છે
 મોજાં અને છત્રી મને પ્યારા તમે લાવી દીઓ
 રાજ કરી હાલો મને, દીલ આપતું અર્પી દીઓ
 પુજ્યું મળે છે ક્યાં કહો એ રમ્ય ચીજો આપની
 હું હાલ લાવું છું લલીતા પ્રેમ દુષ્ટિ રાખની
 હનણાં બધી ચીજો હવે તુજ ચર્ચામાં લાવી દઉં
 આ પ્રેમની દોરી બધી તુજ કંઠમાં અર્પી દઉં
 રઢીઆણું મુંબઈ શહેર જે ગુજરાતમાં મશહુર છે
 થોડા વખતમાં સ્વામી ત્યાં જવાતણું બસ કામ છે
 એ શહેરમાં ચાલે તણી દુકાન તો મશહુર છે
 ત્યાં જરૂર મળશે જાઓ ચીજો આ બધી પ્રખ્યાત છે
 સમજ્યો બધી ચીજો હવે એ શહેરમાં જોયું ખરું
 હું રાતના વાણું કરી એ શહેરમાં નીકળી પડું
 કહું છું નમીને હું હવે કે સ્ત્રી આ માથે પડી
 બહેતર હવે તો એજ કે વિષ ખાઈને જીવું મરી
 ગોરખન કહે વંતવી તમેને હોંશથી સત્કારને
 થીવું પતીવું દોહી તે લમ દીલથી પીકારને

ગાથન પ મું.

પરણેલાનો પરવાનો.

હતો કુંવારો આજ લગી હું પરણ્યાનું લીલ થાતું તું
પરણેલાને નજરે લેતાં હું તો હરખાતું તું. ૧
ધર હુકનો વેચી દધને રૂપીઆ સો લેજા કીધા
લાડીજીને હોશે મળવા થોડા કંઈ કરને લીધા. ૨
ભેરી પરણ્યા શુભ લગનથી કોઠ કયાં સરવે પુરા
શુભ સમયું હોળીમાં હોયું ઇજ્જતના કીધા ચુસ ૩
પ્રથમ આણે શાણી રાણી લાજ મહિં લચકાવાંતાં
આથે ફરવાતું હું કહેતો ઇજ્જતમાં અચકાવાંતાં ૪
વચનો વહતાં ધીરે ધીરે બોલી લાગે બહુ સારી
મેં બહુયું જે કામ થયું છે સદ્ગુણી પાર્યો નારી. ૫
પછી પધાર્યો બીજે આણે પ્લાટ સહુ બહલાયો છે
બકરી જેને હું ગણતો તે વાચ થઈને આવ્યો છે. ૬
મેં ત્રણ દીવસ થયા એટલે મહાનમાં ખામી કાઢી
આ ધરમાં હું નહીં રહેવાની કહીને પીસાયાં લાડી ૭
હુકમને મેં માનજ આપ્યું ધર બીજું લાડે લીધું
દાગીના માટે વાંલીએ આમ ત્રણ બીજું દીધું ૮
નિશીથ મળતાં હું ગલસાયો તે પણ હિંમત મેં રાખી
હું મું બેઠાં તે મનમાના મૂએથી દયોને ભાખી ૯

જાંઝર લોડી મારે લેઇએ એરી'ગની લોડી લાવો
 લોકેટ ગીનીના સોનાનું લઈ વા'લા વેલા આવો ૧૦
 બંગડીઓની લોડી લાવો સાચા માતીની સ્વામી
 સાડી કસબી લાવો જેવી પહેરે છે મારી મામી ૧૧
 તુર્વ તકાકો મેતો કીધો પાછ નથી પાસે મારી
 સઘળું વેચ્યું દેવું કીધું ત્યારે પરણ્યો છું નારી ૧૨
 સુલતાં વા'લી વીલાં પડીયાં તરત વાડુકો કીધો
 પરણી વમને તેમાં કહેને મેં શું કંઈ ગુંડો કીધો ૧૩
 મેં માંચ્યું તે મારે લેઇએ તેમાં કંઈએ નહિ આવે
 થઈ સીખારી કેરી નારી તે તો આ હુંટે આવે ૧૪
 ઘાટી વીણુ ઘણીએ નહિ આવે મનમાં લેજો વિચારી
 રસોઈ હાથે સંધુ છું તે માટે સમજો છું સારી ૧૫
 સુધી આખી યુધરી તોએ આપ રહ્યા હુન્નગ જેવા
 દાળ થઈ માટે સિધાવા આદુ ને મરચાં લેવા ૧૬
 ઘાટી માફક ગણવા લાગી આઈ'રથી બકળાવે છે
 નવા નવા ખુદ્દ ઉઠાવી આંતરડી કકળાવે છે ૧૭
 તુર્ત રોકડો જવાબ દે છે કદી જરા હું ગુસ્સે થઈ
 વેરી સોરી એ માય હરમંડ આઈ એમ ગોઈ'ય
 ટિયર નાઉ ૧૮

ગાયન રહું. ૧૦૭૬૪

વિષયમાં મરત રહેમારી વામા.

ફેશન અપ-ડુ-ડેટ બનાવી, ઠમઠમ કરતી વામે છે
ઝીણા વસ્ત્રે અંગ સજ્જન, ફેશનમાં બહુ મહાલે છે
શાદ જોઈ વિચારજ કરતાં વેશ્યા સરખી લામે છે
ચાર આંગળની ચોરી વીનાના, ભાગ સહુ હેખામે છે
ખુટ ચઢાવી પુલ ફેશનમાં, ચપળા જુઓ જાએ છે
અમે ગાડીવાળા આને, ગાડી તું મોડી લાવ્યો
ટાઈમ તણું હિલ્લંધન કરીને, ગાડી કેમ મોડી લાવ્યો
ગાડીવાળો કહે નમીને, આજ મને મોડુંજ થયું
વિચાર હતો વેલાના તેપણુ વચમાં કાંતક એક થયું
ઠીક હવેથી તુમને કહું છું, ટાઈમ નહિ મોટો કરતો
ચાપાટીની ઉપર આને, ગાડી તું જલદી લેતો
ગાડીવાળો કહે નમીને જુલ થઈ આને મારી
ગાડી મારી જુઓ આને જાએ છે ફેવી પેલી
જલદી લેને કહી ચપળા ગાડીમાં આધી ગેડી
હલો હતો હું જલો દુર પણ નજર ગઈ મારી પેલી
ચાપાટી આવતામાં ચપળા ગાડીમાંથી હેડી ગઈ
અમુક વખતે લખીશ સહિતો, પાછળ શી હકીકત મઈ

ગાથન ૭ મું.

વિષયમાં અંધ બનેલા સ્વામીને તેની સ્ત્રીએ
દીધેલો બોધ.

સગ કેવવાલી.

રંડી આશક બની સ્વામી મન કેવી તમે જોઈ
કરી લમ જાતની ખ્વારી, વળી નીલકંઠ બધી જોઈ
હતી તમ આપની લક્ષ્મી કરી દીધી બધી પાણી
થઈ ઉમ્મર વણી મેટી કમાયા ના છતાં કોડી
જોઈ હું કાંઈકના પતીઓ ખરે સ્વામીજ બેડી છું
હજી તમ સુધરો સ્વામી વખત કહું ના વહી બમેલો
સુધારવાને કહું સ્વામી વખત બાકી થલો રહ્યો છે
રંડીનો સંગ ત્યાગીને પતિ મમ પ્રેમથી રહેને
પડે ને દુઃખ જોકે તો પછી સુજને તમે કહેને
રંડીનો સંગ કરવાથી થાએ છે લોકમાં હાંસી
વધુમાં જાનની ખ્વારી સ્વામી કહું છું વણી ચાલી
અરે એ વાત બાલુએ સુકો હું ને કદી ખ્યાલ
થણું કહું દુઃખ તો થાએ કહું છું આપને વહાલી
તમારી પાસ આ દાસી ઉભી છે હાથ બેડીને
છતાં કહું આપને સ્વામી રખડવા મન કેમ થાએ
રંડીનો ના કદી કાઢની રહું છું ના જરા ચાલી

હણી લોકો તણાં નાણાં ચમનમાં તે ઘણી રહેતી
 દીઓ પેસા તમે પ્યારા તહાં તે આપની થાએ
 ખીસસા ખાલી જહાં દેખે પીગની તે જરૂર થાએ
 આવી રીતે કહું પ્યારા...રંડીની બાત છે નીચી
 છતાં કહું આપ ત્યાં પ્યારા બાએ શું આપને મીચી
 ઇશકમાં પડતાં પહેલાં....મબ તેની ઘણી બુઝી
 થાએ જ્યાં બાનની ખવારી મુકી બહુ પોક તમ રૂએ
 માટે કહું કરગરી પ્યારા તમે તે છંદને છોડો
 ચંદ્ર જો ઇશકનો હોએ હવે પ્યારા તમે છોડો
 કહું હું કરગરી સ્વામી પ્રીતી મમથી તમે જોડો
 રહેલો ફંદને છોડી...પ્રભુને હાથ બે જોડો

આવન ૮ મું

ફેશનની ફીશોવારી

રાગ ગઝલ—કન્નાડી

અરે સમજન શાણાઓ, અરજ કંઈ ઉર ધારોને
 બરો છે શોખ દુનીયામાં, હવે તેને મુધારોને
 પહેરી ફેન્સી ચોળી....જની ઓસ્ત બુલેશ્વરમાં
 પત્ની તે ક્યાં કંડો બાતી અરે તે બાણતો ઇશ્વર

અહીં થું તેહની સાહી, અતી બારીક મેં સાળી
 શોભામાં થું વધારો છે કર મહી બંગડી કાળી
 મુકામળ અંગમાં એના, સુવાસીક અતરો મહેટે
 ખરેખર દેખતાં સજ્જન, સફતો નાયક કહે છે
 વીસાચાં દાંત હાથીના, ચડાવ્યા કાય કંઈ ચીતે
 જુના ધારા વીસારીને, નવા ધારા ગ્રહ્યા પ્રીતે
 અરે તે બંગડી માટે... બીજને હસ્ત આપે છે
 વીસારો છેક લગ્નજને, બધી મચાઈ લોપે છે
 ધરી છે હાથમાં છત્રી પહેર્યાં ભુટ એડીના
 મુગંધી તેજ ચોળીને, છટાચી કેશ ચોળીને
 ચડાવ્યા આંખ પર ચશ્મા, મુશોલિત વસ્ત્ર પહેરીને
 અરે મમ ખ્યારા બંધુઓ. મુધારાને વધારીને
 અતિસય છુટ આપીને, ચડાવી છેક લાડીને
 જુઓ અસલ તણી રીતી, વીચારા ધર્મ ને નીતી
 કરો કંઈ કામ ભકતીનાં, હૃદયમાં રાખોને પ્રીતી
 કહે ગોરધન મુણા ખ્યારા, હૃદયને લાગશે ખારા
 હઠવવા આ કુધારાને, વચન આ માનજો મારા

ગાયન ૯ મું

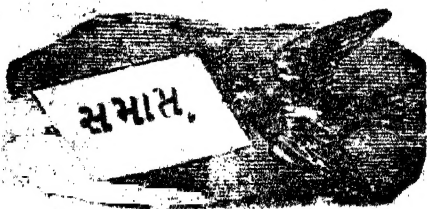
સ્ત્રીનો બોધ મુણીને તેના પ્રિયે કરેલો પસ્તાવો

રાગ કબાલી

અરે કીસ્મત અરે કીસ્મત મહી દે કોશ તુ મારા

કયો છે હાય દુઃખીઆરી, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
હતી કીર્તિ ઘણી સારી....અત્યારે શું સ્થિતી મારી
નિહાળો જગત મોરારી, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
હતાં મુખ વેલવો કેવાં, ખરેખર ઈંદ્રના જેવાં
હીંધું મેં સર્વ એ ટાળી, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
હતી મોટર ઘણી સારી, હૃદયને લાગતી ખ્યારી
પડ્યું છે દ્રઃખ બહુ ભારી, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
સુકોમળ તો વહન મારું, મુકાતુ કંઈને લીધે
વીંધી રા ખેલ છે ન્યારો, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
ખરે મુજ મુખથી શબ્દે, નીકળતા બહાર તે પહેલા
હાવી મેવડા લેતા, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
જતો મમ મીત્રની પાસે, મને બહુ માન ત્યાં મળતું
થતી ત્યાં સ્નેહની વાતો, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
હવે તો મીત્ર મહુ મારાં, મને તો કાળ સમ ભાસે
સ્હી નહિ પાછું પચુ પાસે, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
ઘણી ભારી હતી મારી, મનોહર બીલડીગો સારી
થઈ હાય દુઃખીઆરી, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
હતાં વસ્ત્રો ઘણાં સારા, જીવન ને લાગતા ખ્યારા
પડ્યાં છે તેહ વીણ ફાંદાં, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
સુકોમળ બાળકો માહરા, દુઃખી છે અનન્ય લીધે

નજરથી તે ન જોવાતુ, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો.
 સ્પેશીઅલ ચાહ અને કોફી તણાં બંધાણ બહુ મારે
 હવે તો તેહ વીણુ ચાલે બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 અરે ઓ દીલની સારા, કરગરી હું તને કહું છું
 ક્ષમા કર અવશુણા સારા, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 હીસે તુ દંવના સરખી, છતાં હું ઈશકમાં પડીઓ
 કયો વિચાર ના વ્હાલી બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 મુણ્યાં ના બાધના વચનો, ઈશકનાં પાસમાં રહીને
 ધયો હેરાન હું લારી, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 તને હું કરગરી કહું છું, ક્ષમા તું આપને વ્હાલી
 નઠારા ફર્યો બુલીબ બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 નહિ હું આજથી પ્યારી જરા વાંદું નહિ ચાતુ
 હવે તો રેહેમ રાખીને, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 અરે ઓ જગત મોસરી, તને પણ કરગરી કહું છું
 માફી અવશુણી મારી ક્ષમા તુમ પાસથી લજું છું

ધી ઈન્દોર સોપ ફેક્ટરીના

પેટન્ટ રજીસ્ટર્ડ મહેલ છાપના સાબુઓ વાપરી

—ખાતી કરો.—

❧ સ્પેશીયલ ઝનાવટ ❧

પ્યોર સંખ્ય સોપ આઉંસ ૧૨-૧૦-૮

મહેલ છાપ ખાર સોપ ખીંગા સાઠખારની પેટી.

ટાયર છાપ ડમલ સાઈઝ ૩૬ ખારની પેટી.

પાણીમાં તરતો રતનકુલ સાબુ સુગંધીથી ભરપુર એકજ

મહારાજ સોપ નાહવાને માટે ષત્રીત્ર-ઉત્તમ-સાબુ.

વેચવાને માટે દરેક ઠેકાણે એજન્ટની જરૂર છે
લખો યા મળો.

અમારે ત્યાં દરેક જાતના હલકા તથા ભારી
ખાર સોપ સીંગલ તથા ડમલ વાળા નાહવાના સાબુ
બને છે. લાવના લીસ્ટ મંગાવી જુઓ.

હેડ ઓફીસ—

ગોલપીકા મુંબઈ નં ૦૪

પ્રાન્ય—મુરત, મલેમંડી, ઈન્દોર મારકીટ
અને વડોદરા.

૨૫૫ જોડાનો મુખી સંસાર.

